

عنوان مقاله:

جایگاه سنت های شاهنامه در عصر حاضر

محل انتشار:

کنفرانس ملی هزاره سوم و علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سیده فاطمه یآوری - مدرس دانشگاه پیام نور هادی شهر، کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

استاد حکیم ابوالقاسم فردوسی، شاعر بزرگ حماسی ایران، با خلق اثر بزرگ و بی نظیر خود، توانست برای حفظ زبان و ملیت ایرانی تا قرن ها گام بزرگی را به جای بگذارد. در جای جای شاهنامه، حضور پررنگ فردوسی و اندیشه ی نافذش که با روان و منش انسان ها در طول قرن ها و اعصار متمادی باقی مانده را می توان احساس کرد. جایگاه شاهنا نام حکیم بزرگ طوس، اگرچه تداعی کننده ی سرگذشت شاهان و قهرمانان اساطیری و تاریخی است، در عین حال با وجود همه ی آداب و سنن کهن ایرانی، به خاطر نوع جهان بینی فردوسی، دفاع از مقدسات میهن و تلاش برای حفظ هویت و ملیت ایرانی و مضامین عمیق فلسفی و اخلاقی و اجتماعی، باعث شده است تا این کتاب ارزشمند، از پس دوران ها عبور کند و جایگاهش هر روز محکم تر از دیروز شود و آوازه ی آن از مرزهای ایران خارج شود و همواره مورد استفاده ی علاقمندان از گذشته تا عصر حاضر قرار گیرد. فردوسی، بیش از سی سال از زندگی خود را وقف سرودن این اثر بی نظیر کرد که از همان زمان خودش تا عصر حاضر، به عنوان یک مرجع بزرگ در زمینه نقلی تاریخی، اخلاقی و اسطوره ای برای همگان در هر سطح و قشری از جامعه می باشد. او بدون توجه به دیدگاه هایی که ما امروزه به داستان ها و انواع آن داریم و با توجه به ذوق هنری اش و آن چه خواست زمانه اش ایجاد می کرد، پرداخت هایی ممتاز و بکر را وارد روایاتش کرده است. خلاصه آن که تازه ماندن مطالب شاهنامه و بسیاری از سنت های دیرینه و کهن موجود در روایات آن، مدیون شگردهای خاص استاد سخن، حکیم فرزانه ای طوس است، وگرنه کتاب های دیگری هم شبیه شاهنامه سروده شده است که در مقایسه با شاهنامه راه به جایی نبرده اند.

کلمات کلیدی:

فردوسی، ملیت ایرانی، شاهنامه، جایگاه سنت، آداب و رسوم ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/399069>

